

Cançons immortals

Text > XAVIER CASTILLÓN

El 15 de febrer passat, Sílvia Pérez Cruz va fer quaranta anys, una edat que no hauria de voler dir res, però que pot condicionar una carrera en el món de l'eterna i falsa joventut de la música popular. No és el cas de la cantant i compositora palafrugellenca, que gairebé fa dues dècades (des de la fundació de Las Migas, el seu primer projecte important) que crea el seu propi espai, totalment al marge dels imperatius de la màquina trituradora del gran negoci de l'espectacle. Fent sempre exactament el que vol, la filla de Càstor Pérez i Glòria Cruz ha aconseguit el reconeixement internacional sense tenir grans èxits ni buscar-los, perquè la seva aposta és més de cursa de fons que no pas de cent metres llisos enllestits en pocs segons, per accedir de seguida al pòdium i ser oblidada amb la mateixa celeritat. Això explica que discogràfiques mul-

tinacionals com Universal i, ara, Sony Music, sempre pendents dels resultats de les seves inversions, facin una excepció amb Sílvia, artista de grans però no immenses audiències, que reconeix en públic la seva incapacitat de fer *hits*.

Toda la vida, un día és el seu setè disc des del 2012, comptant el *Granada* amb Refree i el directe gravat al Japó amb Marco Mezquida. Les vint-i-una cançons del disc nou estan agrupades en cinc moviments que corresponen a la infància, la joventut, la maduresa en què es troba ella ara, la vellesa i, per acabar, el «renaixement», que deixa la porta oberta a altres opcions que no siguin el no-res. Envoltada de molts grans músics, entre els quals hi ha Salvador Sobral, Natalia Lafourcade i un autèntic firmament d'estrelles flamenques (Pepe Habichuela, Carmen Linares, Carles Benavent i Diego Carrasco a

SÍLVIA PÉREZ CRUZ. *Toda la vida, un día*. Sony Music, 2023.

«Salir distinto»), Sílvia desborda musicalitat i poesia en un disc que, de nou, transgredeix els límits estilístics, lingüístics i de tota mena. Un disc que la confirma com una de les millors veus del segle XXI, d'aquí i d'arreu, però també com una enorme compositora, no de *hits*, però sí de grans cançons immortals.

POL WAGNER. *A Hard Place*. Pol Wagner, 2023.

MÚSICA ANTIGA DE GIRONA. *La Setmana Santa de la Girona barroca*. Música Antiga de Girona, 2022.

Orfebreria pop Text > XAVIER CASTILLÓN

Al principi del 2022, Pol Wagner va publicar el seu segon disc, un àlbum excel·lent titulat *Songs Against Interest*, que en realitat va funcionar com el seu debut (el primer disc, del 2012, li quedava ja molt lluny en tots els sentits), perquè ja definia com volia que fos la seva carrera musical. I hi ha donat continuïtat amb

un EP nou, *A Hard Place*, que inclou el seu primer tema en castellà («Calma», a partir d'un poema de Marina Vaquerro), ja que el músic de Sant Andreu Salou escriu les lletres en anglès. En aquest disc, Wagner s'ha encarregat de gairebé tot el procés creatiu i el resultat són quatre peces d'una magnífica orfebreria pop.

Una tasca impagable Text > XAVIER CASTILLÓN

Música Antiga de Girona persevera en la seva impagable tasca de recuperació de l'obra dels mestres de capella de la catedral de Girona durant els segles XVII i XVIII amb la publicació del seu onzè disc, dedicat als cants no litúrgics creats per a la Setmana Santa per Manuel Gònima, Josep Gaz i Francesc Soler. Enregistrat

en directe el 12 de desembre de 2021 a l'Auditori de Girona sota la direcció de Marc Díaz Callau, el disc rescata per als oients del segle XXI unes obres que, sense la iniciativa de Música Antiga de Girona, continuarien dormint el somni dels justos en la pau silenciosa de l'Arxiu Capitular de Girona i la Biblioteca Nacional de Catalunya.